

Laan. Der er ingen Tvivl om, at naar vi fik en kommunal Kreditforening, vilde Kommunerne kunne opnaa en Kurs nær op imod pari for de Obligationer, en saadan Kreditforening udstedte. Vi have jo set, at Kursen paa Staden Kjøbenhavns Kommunelaan, $3\frac{1}{2}$ pCts Laan, er tæt op imod pari eller har været det i de senere Aar, i alt Fald efter de Oplysninger, som foreligge i det Hæfte af „Statistisk Tabelværk“, der lige for nylig er omdelt, og man har jo Lov til at gaa ud fra, at en Kreditforening af samtlige Landets Kommuner vilde kunne opnaa en lige saa god Notering, en lige saa høj Kurs som Kjøbenhavns Kommune. Det er hævet over enhver Tvivl, at er der noget, der er sikkert, er det absolut Kommunernes Laan. Jeg kunde gerne have meddelt en Status. — og havde for øvrigt tænkt at gøre det — for Kommunernes Vedkommende; saa vilde man have set, at Kommunernes Aktiver ere saa meget større end deres Passiver, at der ingen Risiko er i saa Henseende. Da det er saa langt henne paa Tiden, skal jeg imidlertid springe alle disse Tal over og blot gøre opmærksom paa, at det forholder sig saaledes, at der er ingen Kommune, som kan optage et Laan uden at have enten Indenrigsministerens eller Amtets Tilladelse dertil, og det er en Selvfølge, at der altid vil blive taget Hensyn til Kommunernes Status, saaledes at der aldrig løbes nogen Risiko for, at de skulle blive insolvente og altsaa ikke kunne indløse deres Forpligtelser over for Kreditforeningen. Vi maa her ogsaa huske paa, at Kommuneskatterne — sammen med de kongelige Skatter selvfølgelig — ere prioriterede i Ejendommene forud for alle andre Prioriteter, saa at der altsaa absolut ingen Risiko bliver. — Mellem de Oplysninger, som fulgte med Lovforslaget til Landstinget, vil man se, at der paa de Spørgsmaal, der ere sendte ud til samtlige Landets Kommuner for at faa deres Stilling at vide til Oprettelse af en saadan Forening, kun er kommet Svar fra 12 af de 21 Amtskommuner; disse 12 gave altsaa deres Tilslutning. Af 67 Købstadkommuner er der kommet bejaende Svar fra de 53, og af samtlige Sognekommuner, som udgøre mellem 11—1200, er der kommet bejaende Svar fra 383. Navnlig for Sogne- og Amtskommunernes Vedkommende er dette jo en ringe Procent af tilsluttende Svar, hvilket kunde tyde paa, at der ikke var saa stor Trang til denne Kreditforening. Naar saa mange imidlertid enten slet ikke have svaret eller have udtalt sig for ikke at faa en saadan Kreditforening,

naar altsaa saa faa have givet deres Tilslutning, har dette sin Grund i Omstændigheder, som det vil føre for vidt at komme ind paa nu. Jeg tror nu i al Almindelighed, at det ikke ligger eller ikke har ligget særlig for Kommunalbestyrelserne at være Finansmænd i den Forstand, at de skulde tage sig af Kommunallaan. De have spurgt, om de maatte laane saa og saa mange Penge, og Sognekommunerne have spurgt, om de kunde faa dem af Amtsrepartitionsfondene og andre Fonds, som ere til Raadighed, og saa have de taget dem uden at tænke over, hvorvidt der i det hele taget kunde faas billigere Penge, end de have faaet. Faktum er i hvert Fald, at der for Tiden af Kommuner svares højere Rente end nødvendigt, naar henses til den absolute Sikkerhed, der er for deres Laan, thi det er, som sagt, uomtvisteligt, at ingen Prioritetslaan ere saa sikre som Kommunelaanene.

Der har under tidligere Behandlinger været Tale om, at det mulig kunde være heldigt, at Kreditforeningerne deltes i 2 Afdelinger, saaledes at Landkommunerne havde deres for sig, og Købstadkommunerne havde deres for sig — Kjøbenhavn kunde vi da godt holde helt udenfor, da den sandsynligvis slet ikke vil tage Laan af en saadan Forening, idet den ikke vilde kunne opnaa nogen Fordel derved, eftersom den faar sine Laan anbragte til saa høj en Kurs, som den gør. Jeg kan godt se, at der er noget, der taler for de 2 Afdelinger, og efter min Erfaring er der hos Kommunerne paa Landet en vis Ængstelse for at gaa sammen med Købstadkommunerne i Kreditforeninger, og altsaa at faa solidarisk Ansvar sammen med dem. Jeg er ikke saa bange for, at dette i Realiteten skulde medføre nogen Følge for Landkommunerne. Noget andet er det, om det kunde have Følger i Retning af at vinde Tilslutning inden for de respektive Landkommuners Bestyrelser, men det kan jo tages under Overvejelse. — Med Hensyn til Lovforslagets tre Paragraffer skal jeg udtale, at naar der i § 2 Litra f. staar, at Interessenterne foruden den stipulerede Rente betale et passende, aarligt Bidrag til Dækning af Administrationsudgifter samt til Dannelsen og Vedligeholdelsen af et Reservefond, kan jeg ikke indse Nødvendigheden af et saadan Reservefond; saa vidt jeg ved, har det heller ikke været med i tidligere Lovforslag om samme Materie. En saadan Kreditforening vil nemlig være absolut sikret mod Tab, hvilket jo Reservefonden i andre Foreninger skal